

צבי מאיר הוא המייסד של עמותת "שמחת הלב", עמותה של ליצנים רפואיים אשר מאמינים שכשהנפש בריאה, גם הגוף חייב להיות בריא. בראיון ל"בניתון" מאיר מספר על החזון שלו, החלום ועל העמותה שמסבה אושר לכל כך הרבה אנשים

ארז נעמן

מאיר את החולים

ע

אירוע קשה בילדות, שבזכותו ידעתי שיש משהו אחר שקיים, אני קורא לזה 'דוגמת דוקטור זוסמן'. כשהייתי ילד בן 14, הייתה לי ציפורן חודרנית שגדלה לרוחב. היא נכנסה לתוך הבשר. היום עושים ניתוח זה נגמר. פעם, לא עשו זריקות ולא יודע אם היה דבר כזה. הגעתי לבדי לדוקטור זוסמן ברמת גן, והיו כל מיני כלים ליד, עם נצנצים, כלל הבנתי שהולך להיות רע, רע מאוד אפילו. זה היה טראומתי, אבל הדוקטור היה גאון, הוא הבין שילד שצריך לעבור טיפול רפואי, לא אמור לעבור טראומה נפשית. הוא דאג שזה לא יקרה והרגיע אותי קודם. לרופאים אין זמן להתעסק עם זה היום, מי שעובר טראומה – עובר". "יצא לי ללוח ליד בבית חולים, ילד שחתך את היל. הם היו דתיים

ולו איד בחשיבה אחרת הכול יכול להיות אופטימי יותר", מספר צבי על השיטה.

"נניח שיושבת קבוצה בשיחה, יושבים על כיסאות פלסטיק, פתאום הכיסא נשבר ואדם נפל על הרצפה. זה יכול להיות אירוע עצוב, אבל גם תלוי? בזה להיות אירוע מצחיק. ובמי זה תלוי? בזה שנפל. תלוי לאן שהוא יקח את זה, הכול שאלה של איד מסתכלים על זה", אומר מאיר, "זה מה שעושה ליצן רפואי, לפני שהאדם מוגיע למחשבות אובדניות ונעלב, הוא עוזר לו לקחת דברים בהומור, הוא גורם לכך שהחשיבה תהיה אחרת".

דוגמת ד"ר זוסמן

מאיר מספר על האירוע ששינה אצלו את התפיסה לעד: "עברתי

שמות הלב - אגודת הליקנים הרפואיים 08-9364656

מותת" שמחת הלב" הוקמה בשנת 2002 כשנושאה המרכזי היה "איש מול איש" כפי שמודיר אותה המייסד, צבי מאיר, או במילים פשוטות, הקשר בין הגוף לנפש. "על פי רוב המחקרים, כשנפשו של אדם בריאה, יש לו כוח וחוסן נפשי והוא יכול להתמודד עם כל קושי. אם אין לו את הכוח הנפשי להתמודד, רוב הסיכויים שהוא לא יבריא", אומר מאיר. "יש אנשים שאין להם תמיכה, לא משפחה מתאימה ולא כוח נפשי, או את החינוך, החשיבה והביטחון, להתמודד עם המצב. לפעמים אנשים לא רוצים לחיות ולהתמודד וזה מפיל אותם למטה". שיטת העמותה התפתחה בארצות הברית. זה התחיל מילדים חולים, אבל המצוקה קשה עד מאוד שכן, שכשטמפרידים למבוגר שבסוף המסע המפרד הוא יחלים אם יעשה את המוטל עליו, הוא מתמודד. כי יש בכוחו להבין שבקבלת הטיפול – הוא ישתקם ויבריא. עם ילד זו דרך שאינה עובדת. ילד לא מסוגל להבין או להכיל מדוע ומה עושים לו ולמה מביאים לו, בדרך הקונבנציונלית. וכך התפתחה הליצנות הרפואית. חולה זה לא מבוגר חולה קטן, ילד חולה זה אושיה אחרת לגמרי, דרכי הגישה לילד והעבודה על דמויו, אלו אלמנטים שונים שעובדים אצל בגורים ולחפץ. בשיטה הקונבנציונלית אין יותר מדי פתרונות לילדים, אם הילד לא רוצה, אי אפשר לעשות כלום. פעם אמרו לילד: "אם אתה לא משתף פעולה, תישאר עוד יום בבית חולים", השתמשו בשיטת הומפחה. "העולם מלא גם בהרבה מבוגרים חולים, אחת לא יכול לעשות למבוגר בלון או קסם כשהוא במצב נפשי קשה. כאן התפתחה השיטה של סוג של מאמן נפשי, שעוזר ותומך נפשית באדם החולה", אומר מאיר, "השיטה עובדת במטרה למצוא אצל כל בן אדם את המקומות החיוביים אצלו גם אם אתה בג'יפה של החיים שלך, מיישתי יכול לחפש איתך מקומות שיש בהם תקווה. ליצן רפואי מוציא את האור, איתו הוא מלווה את האדם. הוא מראה

גיליון 1204 27/6/2014

בניתי

